

Manifest europeu: «La cultura és segura»

El signen, entre altres, Michael de Cock (KVS de Brussel·les), Carme Portaceli (Teatre Nacional de Catalunya), Wajdi Mouawad (Teatre Nacional de La Colline), Claudio Longhi (Piccolo Teatro de Milà), Fabrice Murgia (Teatre Nacional de Brussel·les), Peter de Caluwe (De Munt / La Monnaie), Milo Rau (NTGent), Serge Rangoni (Teatre de Lieja), Guy Casiers i Maud Van de Velde (Toneelhuis), Chloé Dabert (La Comédie de Reims), Giuliano Barbolini (Emilia Romagna Teatro Fondazione), Tiago Rodrigues (Teatro Nacional Di Maria II), Alfredo Sanzol (Centro Dramático Nacional de Madrid), Nuno Cardoso (Teatro Nacional São João de Porto), Txema Viteri (Teatro Calderón de Valladolid) i Anne Goalard (Young Performing Art Lovers).

Els signants desitgen que les companyies de teatre de tot Europa puguin tornar a treballar aviat. Els protocols i l'experiència per mantenir-nos segurs hi són. A Europa i a la resta del món som conscients el terrible impacte de la Covid-19 en les nostres vides. Entenem la necessitat de protegir els més vulnerables de les nostres societats i, per això, tractem d'interactuar de la forma més segura possible.

No hi ha persona assenyada que qüestionari les mesures que promouen el bé comú. Aquest document no és de cap manera una crida a relaxar regles i com a conseqüència a posar en perill la integritat física de la població.

Aquest és un al·legat a favor de la cultura. Perquè no som només cossos. Tenim també altres necessitats essencials, com el mantenir el nostre benestar psíquic, ser compresos, compartir històries i gaudir la bellesa. A Espanya s'utilitza la rima: "La cultura és segura", ja que no posa en perill a ningú. Però el que avui ens preocupa és si nosaltres podem protegir-la. I així protegir-nos com a humanitat. Quan se li va preguntar al poeta espanyol Federico García Lorca què necessitaria si tingués fam, va respondre: "No demanaria un pa, sinó que demanaria mig pa i un llibre". Ell va entendre la importància d'alimentar el seu "esperit".

No és la primera vegada en la història que es tanquen teatres. Va haver-hi tancaments temporals durant la Segona Guerra Mundial. També hi va haver tancaments com a conseqüència dels atacs terroristes en diverses ciutats europees. Sempre es va tractar de mesures excepcionals. No hem de prendre mai aquesta situació com una cosa normal.

Els mesos de malestar a causa de la pandèmia ens pesen a tots. La gent està cansada i deprimida. Cap antidepressiu funciona millor que estar junts de manera segura. Bé, nosaltres podem organitzar-ho. Hem realitzat els esforços necessaris perquè els nostres equips treballin i assagin de forma segura, per guiar els fluxos de públic i per mantenir la distància necessària en els teatres. Els plans dels diferents governs i teatres existeixen i poden ser consultats. Hem aconseguit garantir les experiències culturals de forma segura. Ens hem compromès amb fer respectar les regles.

Mentrestant, el mapa cultural d'Europa es mostra molt fragmentat. En alguns països o ciutats els teatres estan oberts, en altres estan tancats. En alguns llocs no hi ha de

moment cap perspectiva o certesa sobre el futur. Això és molt dur i fa malbé fortament l'ecosistema de les Arts a Europa. Podem assegurar que els teatres moderns estan tan ben ventilats a Brussel·les com a Porto. I la gestió de multituds a París i Amsterdam és igual de bona que la gestió del públic a Barcelona.

L'enfocament de la pandèmia difereix d'un país a un altre. Però la cultura és igualment essencial a tot arreu. N'estem convençuts. Perquè per molt preocupats que estiguem per la salut física de la població, també ens hem de preocupar del seu benestar mental.

Estem connectats per mitjà de xarxes internacionals i col·laboracions: entre Lands, Opera Europa, Pròsper, European Theatre Convention. És en el marc d'aquestes iniciatives que sorgeix aquesta petició: proposem que a nivell europeu es realitzin consultes i es desenvolupi una visió conjunta sobre què és la cultura i què pot significar en aquests temps excepcionalment difícils i històrics.

A més, sol·licitem que a aquells que puguin garantir el compliment dels protocols de seguretat se'ls permeti treballar. Demanem poder explicar històries, gaudir i fer gaudir de la bellesa, proporcionar consol i ajudar a crear perspectives de futur. Els protocols existeixen. Tenim l'experiència necessària per fer-los complir.

No importa com de difícil sigui la situació, ja siguin atacs, guerra o pandèmia, estem preparats per treballar de manera segura. No considerem mai com un fet "normal" que els teatres estiguin tancats: demanem que es tornin a obrir i que ens deixin actuar de nou. Tindrèm cura del públic, com sempre hem fet. En aquests temps difícils en què tant desitgem tenir esperança, volem acolorir el món amb la imaginació necessària per sobreviure i continuar sent humans.

Brussel·les, 12 de gener del 2021